

«میا» آماده نمایش شد

فیلم کوتاه «میا» به کارگردانی سیدعلی قاسمی آماده نمایش شد. «میا» که در زبان مازندرانی به معنای «مه» است، دومین ساخته کوتاه سیدعلی قاسمی بعد از فیلم کوتاه «اتاق خالی» است. «میا» به تهیه‌کنندگی نیما اقلیما و نویسندگی سیدعلی قاسمی و میلاد شیخ‌الاسلامی تهیه شده است. در خلاصه داستان این فیلم کوتاه چنین آمده است: «موسی، پسرخاله خود وحید را به میخانه قاچاق چوب به بیراهه‌ای در جنگل می‌برد، جایی که تصادف اتومبیل آن‌ها با گوزنی ماده زخم‌های گذشته‌را بازمی‌کند.» سایر عوامل سازنده فیلم کوتاه «میا» عبارتند از: امین میری و سجاد حمیدیان (بازیگران)، کیوان محسنی (مدیر فیلم‌برداری)، حمید نجفی‌راد (تدوین)، امید گلزاده (طراح گریم)، آرش نجفیان (مدیر صدا برداری)، زهره علی‌اکبری (طراحی و ترکیب صدا)، شورا کریمی (موسیقی)، شکوفه هاشمیان (طراح لباس)، فرهاد عسگری (طراح صحنه)، تهمینه‌اذکاری (جلوه‌های ویژه تصویری)، فرهاد قدسی (اصلاح رنگ و نور)، عاطفه رحمانی (دستیار اول کارگردان و برنامه‌ریز)، نازلی محمدی (منشی صحنه)، مهرداد خانی (مدیر تولید)، حامد بارنی طبری (طراح پوستر)، اردلان آذری (عکاس) و tree film (پخش).

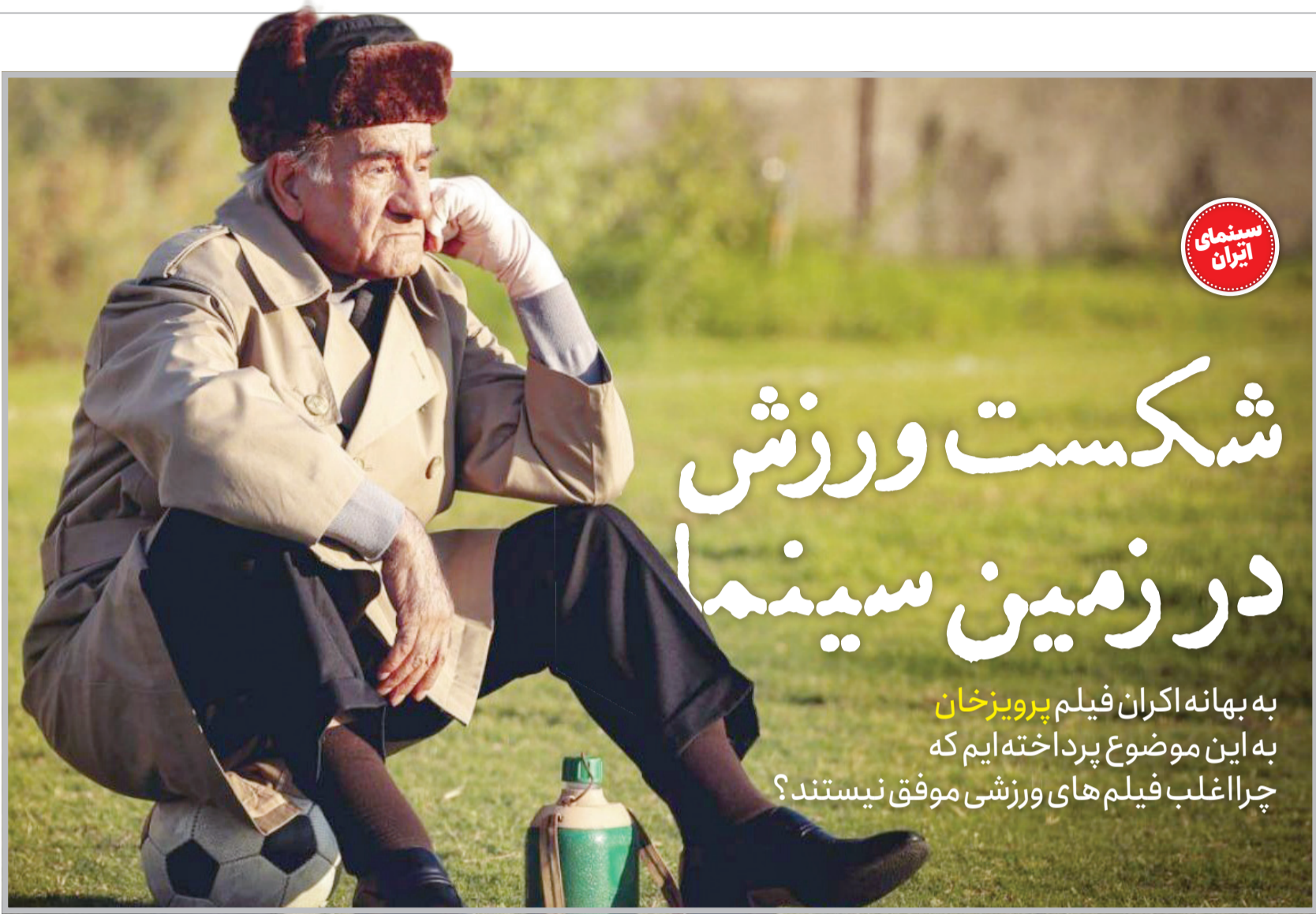
۱۴۱ خبرنگار شهید

شمار شهدای خبرنگار در جنگ غزه، به ۱۴۱ نفر رسید. فارس ضمن اعلام این خبر نوشت، با شهادت سامی بروهوم - خبرنگار شبکه TRT - شمار شهدای خبرنگار از ابتدای حملات ارتش رژیم صهیونیستی به غزه، به ۱۴۱ نفر رسید. به گفته منابع خبری، سامی بروهوم خبرنگار شبکه TRT، در حمله جنگنده‌های اسرائیلی به اردوگاه النصیرات در مرکز نوار غزه به شهادت رسید. در این حمله، دو خبرنگار دیگر هم زخمی شدند. منابع محلی فلسطینی نیز گزارش دادند که در این حمله ۳ خبرنگار به نام‌های سامی بروهوم، سامی شحاده و احمد حرب زخمی شدند. بنابر اعلام مرکز اطلاع‌رسانی فلسطین، از آغاز جنگ در غزه تاکنون ۱۴۱ خبرنگار در حملات ارتش رژیم صهیونیستی به شهادت رسیده‌اند.

کمک ۳۱۵ هزار دلاری سینماگران برای غزه

حراجی «سینما برای غزه» که توسط گروهی از فیلمسازان زن و روزنامه‌نگاران سینما راه‌اندازی شده، با موفقیت، بیش از ۳۱۵ هزار دلار برای ارائه کمک‌های پزشکی به مردم غزه جمع‌آوری کرده است. ایسنا ضمن اعلام این خبر نوشت، این حراجی که توسط افراد سرشناسی چون تیلدا سوننتون، واکین فینیکس، اسپایک لی و گیرمو دل تورو حمایت شده است، حدود ۳۱۶۷۷۸ دلار (۲۵۴۲۹۷ پوند) برای تامین کمک‌های پزشکی برای فلسطینیان جمع‌آوری کرده است. پیش از این جاناتان گلیرز، فیلمساز انگلیسی که امسال با فیلم «منطقه مورد علاقه» موفق به کسب اسکار بهترین فیلم بین‌المللی شد، ۷ پوستر امضاء شده از فیلم «منطقه مورد علاقه» و مجموعه پوسترهایی از فیلم قبلی‌اش؛ «زیر پوست» را برای فروش به این حراجی اهدا کرده است. طبق اعلام هالیوود ریپورتر، جمع‌آوری کمک مالی توسط جولیا جکمن و هلن سیمونز، فیلمسازان بریتانیایی و روزنامه‌نگارانی شامل؛ هانا فلینت، لیلیا لطیف و سوفی مونکس کافمن سازماندهی شده است.

شکست ورزش در زمین سینما

به بهانه اکران فیلم پرویزخان به این موضوع پرداخته ایم که چرا اغلب فیلم‌های ورزشی موفق نیستند؟

با ورزش است و به جای ورزشکار یا پرداختن به یک رشته ورزشی، چالش‌های هواداران یک رشته ورزشی را در کانون درام خود قرار داده است.

دیوار

کارگردان فیلم «خط پایان» در «دیوار»، از دوچرخه به موتورسیکلت می‌چرخد تا قصه دختری موتورسوار را روایت کند؛ مردی که کارش موتورسواری در دیوار مرگ و حرکات آکروباتیک با موتور است و از این طریق خرج زندگی خود را تامین می‌کند، بر اثر یک حادثه کشته می‌شود. پس از این اتفاق، دو فرزند او - ستاره و شهاب - تصمیم می‌گیرند راه پدر را ادامه دهند. به همین منظور آنها هم با روی دیوار مرگ می‌گذارند. گرچه این فیلم را نمی‌توان دقیقاً مصداق ژانر ورزشی دانست و اینجا موتور بیش از آنکه به عنوان وسیله و ابزار ورزشی محسوب شود، ابزار معیشت است اما می‌تواند نوعی از معاش مبتنی بر شکلی از مهارت ورزشی بر مبنای درام باشد.

عرق سرد

شاید باید یکی از موفق‌ترین فیلم‌های ورزشی در گیشه را «عرق سرد» دانست. قصه فیلم درباره بازیکن محبوب و توانمند تیم ملی فوتبال بانوان ایران، کاپیتان افروز اردستانی است که در آخرین مسابقات ملی عنوان خانم گل رقابت‌ها را نیز از آن خود کرده است. اعضای تیم ملی در حال آماده‌سازی خود برای مسابقات جهانی هستند و چند روز قبل از سفر به مسابقات، مشخص می‌شود همسر افروز او را ممنوع‌الخروج کرده است. همسر افروز نیز یک مجری مشهور تلویزیونی است که برنامه‌های مذهبی و عرفانی را اجرا می‌کند. ممنوع‌الخروج شدن افروز آغاز ماجراها و مشکلاتی است که او و دوستانش در طول فیلم با آن دست‌وپنجه نرم می‌کنند. «عرق سرد» دومین فیلم بلند سهیل بیرقی پس از فیلم تحسین‌شده «من» است که به زندگی یک فوتسالیست زن می‌پردازد. هنگام ساخت این عنوان از فیلم‌های سینمایی فوتبالی ایرانی، شایعاتی مطرح شده بود مبنی بر اینکه این فیلم برگرفته از زندگی‌نامه حرفه‌ای نیلوفر اردلان، کاپیتان سابق تیم ملی فوتبال ایران است. پس از اکران فیلم مشخص شد که بخشی از این شایعات درست بوده و بیرقی و تیم سازنده «عرق سرد» بخش‌هایی از کاراکتر اصلی فیلم به نام افروز اردستانی را از روی زندگی فوتبالی نیلوفر اردلان ساخته‌اند. «عرق سرد» با وجود برخی ضعف‌ها به‌شدت در جشنواره فیلم فجر مورد توجه قرار گرفت و چندین سیمرغ را در این جشنواره از آن خود کرد. گرچه سوبیه‌های اجتماعی و زنانه فیلم بر سوبیه‌های ورزشی آن غالب است، اما از معدود فیلم‌های ایرانی است که به‌شکل جزئی‌تری به فوتبال زنان و چالش‌های آن پرداخته است.

از جهان پهلوان تختی تا غلامرضا تختی

بدون شک در میان ورزشکاران ایرانی، غلامرضا تختی و شخصیت‌اش، باید یکی از جذاب‌ترین سوزه‌های ورزشی در سینما باشد. او هم به‌مثابه یک قهرمان و پهلوان به شخصیت‌پردازی دراماتیک راه می‌دهد، هم زندگی

شده است. هوشنگ، رئیس کارگاه که علاقه و توانایی خلیل را می‌بیند، سفارش می‌کند خلیل که به‌عنوان یکی از نفرات ذخیره در تیم حضور دارد، در یکی از مسابقات شرکت کند. خلیل در مسابقه اول می‌شود، اما وقتی می‌خواهند او را به مسابقات آسیایی اعزام کنند، به‌دلیل ناراحتی قلبی نمی‌تواند در این مسابقات حاضر شود. اما این پایان ماجرا نیست، بر اثر اتفاقی که برای یکی از دوچرخه‌سواران می‌افتد، خلیل و سایر دوچرخه‌سواران باشگاه ایران جوان مسابقاتی ترتیب می‌دهند تا مشکل دوست‌شان را حل کنند.

یاس‌های وحشی و شیرهای جوان

فیلم «یاس‌های وحشی» سراغ رشته تکواندو می‌رود تا فیلمش را در فضای یک ورزش رزمی بسازد. داستان این فیلم درباره سه رزمنده بسیجی به نام‌های علی، صدرا و رحیم است. صدرا در جبهه شیمیایی شده و برای معالجه به لندن می‌رود. علی و رحیم نیز برای شرکت در مسابقه‌های تکواندو راهی لندن می‌شوند. علی به‌عنوان نماینده ایران بازی می‌کند و رحیم مربی اوست؛ فیلمی که در سال ۷۶ به کارگردانی محسن محسنی‌نسب ساخته شد. او دو سال بعد هم در همین فضا و ژانر، فیلم «شیرهای جوان» را ساخت که داستان زندگی یک ورزشکار رشته کاراته را روایت می‌کند که در طول مسابقات اتفاقاتی برای او می‌افتد؛ دو فیلم درباره ورزش‌های رزمی که نتوانست نظر مخاطبان سینما را جلب کند.

آفساید

شاید یکی از مهم‌ترین فیلم‌هایی ایرانی که می‌توان آن را در ذیل ژانرهای ورزشی هم قرار داد، «آفساید» جعفر پناهی باشد که البته اغلب آن را به‌عنوان فیلمی در ژانر نقد اجتماعی قرار می‌دهند با موضوعی جنجالی و کارگردانی که دست به ساخت جسورانه آن زده است؛ این فیلم، درباره دخترانی است که راهی به ورزشگاه فوتبال ندارند. این فیلم که در سال ۸۴ ساخته شد درباره چند دختر است که مشتاق هستند بازی ایران-بحرین که آخرین بازی دور مقدماتی صعود به جام جهانی است را از نزدیک تماشا کنند؛ سعی می‌کنند با لباس‌ها و چهره‌های مبدل پسرانه وارد ورزشگاه شوند، اما توسط مامورین انتظامات ورزشگاه شناسایی می‌شوند و مجوز ورود پیدا نمی‌کنند. ماموران آنها را تحویل چند سرباز می‌دهند تا به کلانتری ببرند، اما در مسیر با شلوغ شدن خیابان‌ها به‌دلیل صعود ایران به جام جهانی، فرصت را غنیمت شمرده و از دست ماموران فرار می‌کنند. فیلم «آفساید» جعفر پناهی توانست خرس نقره‌ای جشنواره فیلم برلین سرشناس قرار بگیرد. این فیلم سینمایی ایرانی درباره فوتبال با اینکه تحسین بسیاری از منتقدان سینمای جهان را برانگیخت، اما در ایران اجازه اکران و نمایش پیدا نکرد و حتی در شبکه نمایش خانگی هم منتشر نشد. شاید اگر فیلم اکران می‌شد، یکی از پررونق‌ترین گیشه‌های فیلم‌های ورزشی را به خود اختصاص می‌داد؛ گرچه فیلم بیشتر نقدی اجتماعی به یک وضعیت مرتبط

رضا صامی
خبرنگار گروه فرهنگ

همواره بین ورزش و سینما، نسبت دراماتیکی برقرار بوده است. به این معنا که عرصه ورزش در رشته‌های گوناگونش همواره به قلمرو سینما آمده و به‌مثابه سوزه‌ای جذاب، دستمایه ساخت یک فیلم داستانی یا مستند قرار گرفته است. این بازنمایی در یک خوانش کلی به دو رویکرد عمده تقسیم می‌شود. به این معنا که فیلم‌های ورزشی یا یک ورزش و مناسبات آن را دستمایه روایت قصه خود قرار داده یا یک ورزشکار و زندگی حرفه‌ای یا خصوصی‌اش را به تصویر کشیده است. این دومی را می‌توان در ذیل فیلم‌های پرتره در سینمای مستند هم قرار داد. ژانر ورزشی یکی از هیجان‌انگیزترین و پرطرفدارترین ژانرهای سینمایی است که از ورزش وام می‌گیرد تا در سینما درام بسازد. اگر به حافظه سینمایی خود رجوع کنید، قطعاً فیلم «فرار به سوی پیروزی» به کارگردانی «جان هیوستون» محصول ۱۹۸۱ را به یاد خواهید آورد که داستان آن درباره شماری از آسرای متفکین است که پیشنهاد افسران آلمانی برای یک بازی فوتبال میان متفقین و تیم ملی آلمان را می‌پذیرند. مسابقه قرار است در پاریس برگزار شود و گروه‌های مقاومت تصمیم می‌گیرند بازیکنان تیم متفقین را بین دو نیمه فراری بدهند، فیلمی که پله، بازیکن اسطوره‌ای فوتبال برزیل هم در آن بازی می‌کرد و اغلب این فیلم را به نام او می‌شناسند؛ فیلمی که هم فوتبال را به سیاست گره زد، هم از بازیکن مشهور فوتبال به‌عنوان بازیگر استفاده کرد و همچنان به‌عنوان یکی از ماندگارترین فیلم‌های ژانر ورزشی در تاریخ سینما محسوب می‌شود. در سینمای ایران تعداد فیلم‌های ساخته‌شده در ژانرهای ورزشی زیاد نیست، اما همان تعداد اندکی هم که ساخته شده چندان در حافظه سینمایی مخاطب ثبت نشده و هنوز سینمای ایران نتوانسته فیلمی موفق و ماندگار در ژانر ورزشی بسازد یا فیلمی که دست‌کم گیشه پررونقی داشته باشد. در این گزارش ضمن بررسی فیلم‌های ورزشی در سینمای ایران دلایل این شکست را هم مورد تحلیل قرار می‌دهیم.

خط پایان

دوچرخه‌سواری به‌عنوان رشته‌ای مهجور در ورزش ایران محسوب می‌شود اما یکی از نخستین رشته‌های ورزشی است که به درام گره خورد و به سینمای ایران راه یافت. «خط پایان» حاصل این پیوند است که می‌توان آن را قدیمی‌ترین و اولین فیلم مهم ورزشی سینمای ایران دانست که به کارگردانی محمدعلی طالبی در سال ۶۴ ساخته شد. او بعدها فیلم «دیوار» را هم درباره ورزش موتورسواری ساخت که در جذب مخاطب، موفقیت نسبی کسب کرد. قصه فیلم «خط پایان» از این قرار است که خلیل، کارگر یک کارگاه تولیدی دوچرخه است و به‌واسطه کار در کارگاه، عضو باشگاه ایران جوان هم